

Voorspelling van het recidivegevaar van elektronisch gedetineerden

December 2007

Gijs Weijters & Bouke Wartna

Sinds 2003 past de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) elektronische detentie (ED) toe ter vervanging van een vrijheidsstraf van maximaal drie maanden. Vooruitlopend op een wetsvoorstel over 'huisarrest', heeft de Inspectie voor de Sanctietoepassing (ISt) een onderzoek ingesteld naar de toepassing van ED en de mogelijke risico's ervan. Het WODC is gevraagd om een aantal kenmerken van deze groep in beeld te brengen en op basis daarvan een statistische inschatting te maken van het recidivegevaar. In dit verslag wordt nagegaan hoe de groep elektronisch gedetineerden is samengesteld en hoe hun voorspelde recidivekansen er uit zien *bij aanvang* van de elektronische detentie. De recidivekansen worden geschat met behulp van een statistisch model. Om een indruk te krijgen van de hoogte van het voorspelde risico, worden de resultaten vergeleken met personen die in 2003 zijn uitgestroomd uit een penitentiaire inrichting. Ter verduidelijking, de cijfers in deze fact sheet geven het *voorspelde* recidiverisico weer, niet de daadwerkelijke recidive.

Box 1: Belangrijkste bevindingen

- Onder elektronisch gedetineerden ligt het percentage vrouwen, de gemiddelde leeftijd en het percentage personen geboren in Nederland, hoger dan onder ex-gedetineerden in het algemeen. Onder ex-gedetineerden komen meer 'first-offenders' en meer 'veelplegers' voor.
- Op basis van deze achtergrondkenmerken kan een inschatting worden gemaakt van de kans dat zich binnen vier jaar na de straf nieuwe justitiecontacten voordoen.
- Gemiddeld gesproken verschilt het recidiverisico bij elektronisch gedetineerden licht van dat van ex-gedetineerden in het algemeen. De elektronisch gedetineerden vallen relatief vaak in de middencategorieën, bij ex-gedetineerden is het recidivegevaar vaker extreem laag of extreem hoog.
- Bij een vijfde van de groep personen die in 2006 elektronische detentie onderging, bedroeg de van te voren te berekenen kans op strafrechtelijke recidive meer dan 80 procent.

Om het risico in te perken, zou men bij de beslissing over de toepassing van elektronische detentie de omvang van het strafrechtelijke verleden bij de overwegingen kunnen betrekken.

Achtergrond elektronische detentie

Elektronische detentie werd ingevoerd in 2003, als executiemodaliteit en bij wijze van experiment. ED dient ter vervanging van een vrijheidsstraf van maximaal drie maanden en wordt toegepast bij zogenaamde 'zelfmelders'. Dit zijn veroordeelden die zich dienen te melden als zij een oproep krijgen om hun vrijheidsstraf te ondergaan. De Dienst Justitiële Inrichtingen is overgegaan tot elektronische detentie als gevolg van het (in die tijd aanwezige) tekort aan celcapaciteit. Daarnaast was de verwachting dat deze straf minder schadelijk zou zijn voor de gedetineerden dan een verblijf in een penitentiaire inrichting. Een eerste, positieve, evaluatie van ED werd uitgevoerd in 2005 door het Instituut voor Toegepaste Sociale Wetenschappen (ITS). Op basis van deze evaluatie heeft de Minister van Justitie besloten om ED wettelijk te regelen. De Inspectie voor de Sanctietoepassing (ISt) heeft een onderzoek ingesteld naar de toepassing van ED, om de risico's in beeld te brengen die zich tijdens de uitvoering voordoen. Eén van de vragen die centraal stond in het onderzoek van de ISt, was de vraag of bij de besluitvorming over de toepassing van ED, het risico

op voortgezet crimineel gedrag voldoende wordt afgewogen. Ter beantwoording van deze vraag is het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatie Centrum (WODC) gevraagd een inschatting te doen van het *a priori* recidiverisico van alle personen die in 2006 te maken kregen met deze executiemodaliteit. In deze fact sheet wordt verslag gedaan van het onderzoek naar de voorspelling van het recidivegevaar voorafgaand aan de elektronische detentie.

Opzet van het onderzoek

In dit onderzoek wordt een beschrijving gegeven van personen bij wie ED is toegepast en wordt een voorspelling gemaakt van hun recidiverisico. Om enig reliëf aan de resultaten te geven wordt op deze punten een vergelijking gemaakt met ex-gedetineerden uitgestroomd uit een penitentiaire inrichting. Gekozen is voor deze groep omdat de ISt wilde weten hoe de groep elektronische gedetineerden zich verhoudt met de totale gedetineerdenpopulatie. De gegevens voor het onderzoek zijn afkomstig uit de Onderzoek- en Beleidsdatabase Justitiële Documentatie (OBJD), een database die speciaal met het oog op de Recidive-

monitor is ontwikkeld. De OBJD is een versleutelde, geanonimiseerde kopie van het JDS, het officiële justitiële documentatiesysteem dat wordt beheerd door de Justitiële Informatiedienst (JustId) te Almelo.

Voor het voorspellen van het recidiverisico is gebruikt gemaakt van een door het WODC ontwikkeld predictieinstrument (Wartna & Tollenaar, 2006a). Deze schaal, de StatRec, voorspelt de recidivekans van een verdachte van een misdrijf. Onder 'recidive' wordt verstaan: het vóórkomen van nieuwe justitiecontacten in de periode tot vier jaar na de uitgangszaak. De voorspelling vindt plaats met behulp van logistische regressie. Het recidiverisico wordt berekend op grond van gegevens vastgelegd in de justitiële documentatie. De prognose vindt plaats op basis van een zestal persoons- en delictkenmerken: geslacht, leeftijd,

geboorteland, delictcategorie (i.e., het soort delict waarvoor de dader wordt vervolgd), het aantal eerdere strafzaken in jeugd en volwassenheid en de veroordelingsdichtheid (i.e., het aantal strafzaken waarvoor een dader werd vervolgd, gedeeld door de duur van zijn of haar strafrechtelijke carrière). StatRec is een zuiver actuair instrument. Het richt zich alleen op statische factoren en produceert een *groepsscore*. De schaal houdt geen rekening met individuele omstandigheden, de invloed van dynamische factoren moet langs andere weg worden ingeschat. Uit valideringsonderzoek op (een aantal selecties uit) de daderpopulatie van 1999, bleek de voorspelde recidive echter nauwelijks af te wijken van de geobserveerde recidive. Op groepsniveau doet het statistische model dus een valide voorspelling van de strafrechtelijke recidive binnen vier jaar na de uitgangszaak.

Tabel 1: Achtergronden van elektronisch gedetineerden (ED) en ex-gedetineerden (Ex-ged), uitgestroomd in 2003

	ED n=2.231	Ex-ged. n=20.629		ED n=2.231	Ex-ged n=20.629
Sekse			Eerdere middelzware contacten*		
Man	86,7	88,7	0 eerdere contacten	20,3	31,8
Vrouw	13,3	11,3	1-2 eerdere contacten	25,5	19,6
Leeftijd bij instroom			3-4 eerdere contacten	16,4	10,9
tot 20 jaar	5,7	8,0	5-10 eerdere contacten	20,7	16,0
20-24 jaar	15,6	19,2	11-19 contacten	9,7	9,6
25-29 jaar	17,1	18,3	20 of meerdere contacten	6,8	12,1
30-39 jaar	33,3	33,3	Eerdere zware contacten*		
40-49 jaar	19,0	16,3	0 eerdere contacten	73,5	67,1
50+	9,3	4,9	1-2 eerdere contacten	22,4	24,5
Geboorteland			3-4 eerdere contacten	3,4	5,9
Nederland	64,0	47,6	5-10 eerdere contacten	0,7	2,3
Nederlandse Antillen/Aruba	9,4	11,1	11-19 contacten	0,0	0,1
Suriname	6,5	8,5	20 of meerdere contacten	0,0	1,0
Marokko	5,2	7,3	Type delict		
Turkije	3,6	3,1	Vermogen geen geweld	28,7	35,5
Somalië	0,4	0,8	Vermogen met geweld	1,7	10,2
Joegoslavië	1,6	1,8	Agressie	15,0	17,2
overig Westers	4,0	8,3	Zeden	0,2	2,5
Overig niet Westers	5,3	11,5	Opiumwet	3,9	19,7
Strafrechtelijk verleden			Overig	24,4	9,5
0 eerdere contacten	8,2	21,0	Verkeer	26,0	5,5
1-2 eerdere contacten	17,3	13,4	Ernst van de zaak		
3-4 eerdere contacten	14,7	10,2	Licht (< 4 jaar)	51,1	37,8
5-10 eerdere contacten	25,8	19,0	Middelzwaar (>=4 jaar, < 8jaar)	46,3	44,4
11-19 contacten	16,5	13,9	Zwaar (>= 8 jaar)	2,6	17,8
20 of meerdere contacten	17,3	22,5	Rechtbank- of kantonzaak		
Eerdere lichte contacten*			Rechtbank	66,2	91,6
0 eerdere contacten	25,7	32,0	Kanton	33,8	8,4
1-2 eerdere contacten	27,6	22,9			
3-4 eerdere contacten	13,1	11,9			
5-10 eerdere contacten	18,9	16,7			
11-19 contacten	8,6	8,9			
20 of meerdere contacten	6,1	7,6			

* Het aantal eerdere 'lichte' contacten is het aantal eerdere contacten met een strafdreiging van minder dan 4 jaar. Het aantal eerdere 'middelzware' contacten is het aantal eerdere contacten met een strafdreiging van 4 jaar of meer, maar minder dan 8 jaar. Het aantal eerdere 'zware' contacten staat voor het aantal eerdere contacten met een strafdreiging van 8 jaar of meer. In bijlage 1 wordt een opsomming gegeven van de strafdreiging van veelvoorkomende misdrijven.

Ter beantwoording van de onderzoeksvragen is het identificatienummer uit de justitiële docu-

mentatie opgevraagd van personen van wie de elektronische detentie in 2006 werd beëindigd

(N=2.427). De uitstroomgegevens werden aangeleverd door de Dienst Justitiële Inrichtingen. Van 196 personen kon de uitgangszaak (de zaak waarvoor elektronische detentie werd toegepast) niet worden teruggevonden in de OBJD. Omdat de voorspelling van het recidiverisico mede berekend wordt op kenmerken van de uitgangszaak, zijn deze personen verder uit de analyse gelaten. De gegevens van de ex-gedetineerden uitgestroomd in 2003, zijn afkomstig uit het onderzoek van de WODC-Recidivemonitor (Wartna et al. 2006)¹.

Groepskenmerken

Tabel 1 laat zien dat onder elektronisch gedetineerden het percentage vrouwelijke daders, de gemiddelde leeftijd en het percentage personen geboren in Nederland hoger ligt dan onder ex-gedetineerden. Dit is van belang, want uit onderzoek blijkt dat het recidiverisico in deze subgroepen over het algemeen lager ligt (Wartna, Tollenaar & Blom, 2005).²

Ex-gedetineerden lijken vaker dan elektronisch gedetineerden first offender te zijn, dat wil zeggen zij hadden vaker *geen* eerdere justitiecontacten. Daar staat tegenover dat onder elektronisch gedetineerden beduidend minder personen voorkomen met meer dan 20 eerdere justitiecontacten. Ook bij het aantal eerdere *lichte* contacten (justitiecontacten met een strafdreiging van minder dan 4 jaar) en het aantal eerdere *middelzware* contacten (contacten met een strafdreiging tussen de 4 en 8 jaar), komen elektronisch gedetineerden vaker voor in de middencategorieën. Het aantal eerdere *zware* contacten (i.e., justitiecontacten met een strafdreiging van 8 jaar of meer), is onder elektronisch gedetineerden duidelijk lager. Ruim

73% van de elektronisch gedetineerden heeft *geen* eerdere zware justitiecontacten, tegenover 67% van de ex-gedetineerden.

Bekijken we het type delict waarvoor men werd bestraft, dan blijken elektronisch gedetineerden meer dan ex-gedetineerden voor te komen in de categorieën 'overig' en 'verkeer'. Onder de categorie 'overig' vallen onder meer overtredingen van de wapen- en munitiewet, economische delicten en overtredingen van 'overige' wetten. Ex-gedetineerden lijken beduidend vaker dan elektronisch gedetineerden te worden bestraft voor 'vermogen geen geweld' delicten, 'vermogen met geweld' delicten en opiumwettedelicten. De uitgangszaak, de zaak waarvoor elektronische detentie werd toegepast, lijkt over het algemeen minder ernstig te zijn dan bij ex-gedetineerden. Bij 51% van de elektronisch gedetineerden was de strafdreiging minder dan 4 jaar. In vergelijking, van alle ex-gedetineerden kreeg ongeveer 37% een straf opgelegd gekregen vanwege een delict met een strafdreiging van minder dan 4 jaar. Het laatste opvallende verschil tussen elektronisch gedetineerden en ex-gedetineerden is het percentage personen die op basis van een kantonzaak straf kreeg. Bij de ex-gedetineerden is dit slechts 8%, bij de elektronisch gedetineerden bijna 34%.

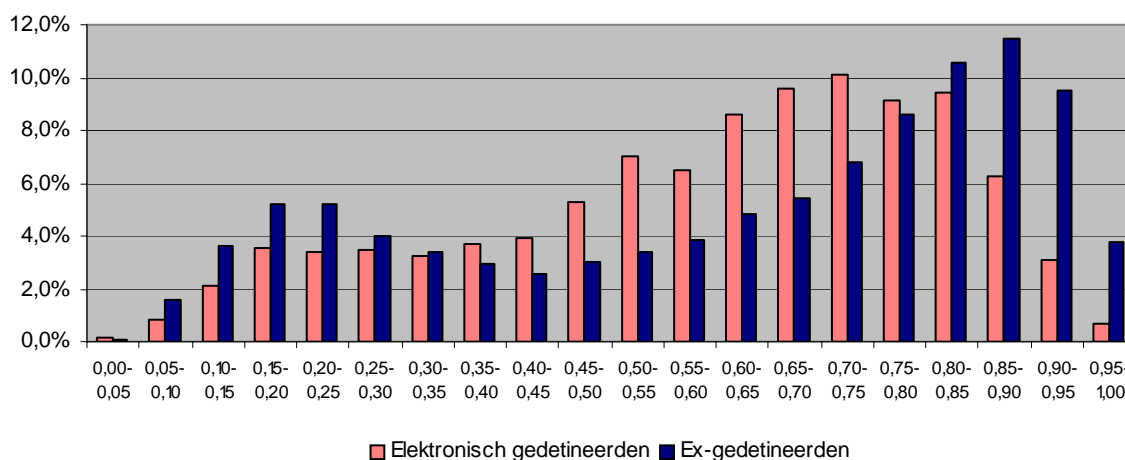
Recidiverisico

De uitkomsten van de berekening van het voorspelde recidiverisico van elektronisch gedetineerden en ex-gedetineerden zijn te vinden in figuur 1. In beide groepen zijn de daders ingedeeld in 20 categorieën. Op de horizontale as staat de voorspelde recidivekans weergegeven, op de verticale as het percentage personen dat binnen de categorieën valt. De a priori kans op nieuwe justitiecontacten is berekend vanaf de inschrijving van de uitgangszaak, dus nog voordat de (elektronische) detentie aanving.

¹ Voor een toelichting op dit project, zie een brochure verkrijgbaar via: www.wodc.nl

² Het gaat hier om een indicatieve vergelijking, daarom worden de verschillen niet getoetst.

Figuur 1: Verdeling voorspelde kans op recidive binnen 4 jaar voor elektronisch gedetineerden en ex-gedetineerden uitgestroomd in 2003

De figuur laat zien dat bij een stijgend recidiverisico het percentage elektronisch gedetineerden op en neer golft. Eerst neemt het percentage elek-

tronisch gedetineerden toe, daarna vertoont de groep een lichte daling, waarna een sterke stijging plaatsvindt met een piek bij de categorie 0,70-

0,75. Na dit punt neemt het percentage elektronisch gedetineerden per categorie sterk af. De verdeling van ex-gedetineerden laat eenzelfde patroon zien, maar vergeleken met de elektronische gedetineerden zijn de toppen en de dalen extremer.

In de middencategorieën van het recidiverisico (van 0,40 tot 0,80) komen naar verhouding meer elektronisch gedetineerden voor dan ex-gedetineerden. Zestig procent van de elektronisch gedetineerden heeft een kans tussen 0,40 en 0,80 procent om binnen vier jaar te recidiveren. Onder ex-gedetineerden ligt het percentage met een dergelijk risico rond 38%. In de laagste en hoogste categorieën is de situatie omgekeerd, daar zijn de ex-gedetineerden in de meerderheid. Ruim 35% van de ex-gedetineerden heeft een recidiverisico hoger dan 0,80 tegenover ongeveer 20% van de elektronisch gedetineerden. De verdeling van het recidiverisico is dus verschillend. De elektronische gedetineerden bevinden zich vaker in de middencategorieën, de ex-gedetineerden vaker in de extremen. Over de gehele groep gerekend blijken de verschillen echter klein. Het gemiddelde recidiverisico voor de elektronisch gedetineerden gemiddeld bedraagt 60 procent. Voor de ex-gedetineerden is dit 62 procent. Dit verschil is significant ($p=.000$).

Conclusie

Als onderdeel van het onderzoek van de Inspectie voor de Sanctietoepassing (ISt) naar de mogelijke risico's van elektronische detentie, is het WODC gevraagd om het a priori recidivegevaar in te schatten van de personen die in 2006 elektronische detentie hebben ondergaan. De resultaten wijzen uit dat elektronisch gedetineerden, bij aanvang van de detentie, gemiddeld gesproken nauwelijks een lagere voorspelde kans hebben om opnieuw met justitie in aanraking te komen dan personen die worden gedetineerd in een penitentiaire inrichting. De kans dat er binnen vier jaar na de uitgangszaak sprake is van recidive, is in veel gevallen betrekkelijk hoog. Bij een vijfde van

de groep is de kans groter dan 80 procent. Op zich stemt deze bevinding overeen met uitkomsten van eerder onderzoek waarin wordt aangetoond dat daders met een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van 6 maanden of minder meer recidiveren dan daders met een andere sanctie (Wartna & Tollenaar, 2006b). Daders komen voor elektronische detentie in aanmerking wanneer zij een vrijheidsstraf van maximaal drie maanden opgelegd hebben gekregen. In de praktijk bevindt het vooraf te bepalen recidivegevaar van elektronisch gedetineerden zich vaker in een middencategorie. Bij ruim de helft ligt het risico tussen 40 en 80 procent. Gedetineerden vertonen iets vaker een lagere recidivekans en veel vaker een extreem hoge recidivekans. Dezelfde verschillen vinden we terug in de omvang van het strafrechtelijke verleden.

De resultaten van dit onderzoek geven een indicatie hoe groot de voorspelde kans is dat mensen bij wie elektronische detentie is toegepast binnen vier jaar opnieuw veroordeeld worden door de rechter. De resultaten zeggen niets over het feitelijk plegen van delicten *tijdens* de elektronische detentie. De inspectie constateert in haar rapport dat elektronische detentie in 93% van de gevallen succesvol wordt afgesloten (ISt 2007; p.43). In deze factsheet ging het echter om het vooraf te berekenen, 'theoretische' recidiverisico. Een belangrijke indicatie daarvan is het aantal eerdere justitiecontacten. Hoe meer eerdere justitiecontacten een persoon heeft, hoe groter de kans is dat hij/zij binnen vier jaar opnieuw veroordeeld wordt. Uit het onderzoek blijkt dat een belangrijk deel van de elektronisch gedetineerden wat betreft het aantal eerdere justitiecontacten tot de middelzware categorie behoort. In veel gevallen is er dus een betrekkelijk hoog risico dat deze personen te zijner tijd opnieuw veroordeeld zullen worden. Gezien dit risico is het wellicht verstandig bij de toepassing van elektronische detentie ook de justitiële voorgeschiedenis in de overwegingen mee te nemen.

Literatuur

Inspectie voor de Sanctietoepassing

Uitvoering elektronische detentie. Inspectierapport Themaonderzoek

Den Haag, IST, 2007

Post, B., L. Tielemans, C. Woldringh

Geboeid door de enkelband. Evaluatie pilot elektronische detentie

Nijmegen, ITS, 2005

Wartna, B.S.J., S.N. Kalidien, N. Tollenaar, A.A.M. Essers

Strafrechtelijke recidive van ex-gedeteneerden. Uitstroomperiode 1996-2003

Den Haag, WODC, 2006

Fact sheet nr. 6

Wartna, B.S.J., N. Tollenaar

De StatRec-schaal. Inschatting van het recidivegevaar op basis van justitiële documentatie

Den Haag, WODC, 2006a

Wartna, B.S.J., N. Tollenaar

Recidive 1997-2003. Ontwikkelingen in het niveau van de strafrechtelijke recidive van jeugdige en volwassen daders

Den Haag, WODC, 2006a

Fact sheet nr. 5

Wartna, B.S.J., N. Tollenaar, M. Blom

Recidive 1997. Een cijfermatig overzicht van de strafrechtelijke recidive van volwassen en jeugdige daders

Den Haag, WODC, 2005

Deze reeks omvat korte verslagen van onderzoek dat door of in opdracht van het WODC is verricht. Opname in de reeks betekent niet dat de inhoud het standpunt van de Minister van Justitie weergeeft.

Alle rapporten van het WODC zijn gratis te downloaden van www.wodc.nl.

Bijlage 1 Indeling van misdrijven naar aard en ernst

In deze bijlage vindt men een overzicht van de strafdreiging voor de meest voorkomende wetsartikelen die in de OBJD zijn geregistreerd. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen lichte, middelzware en zware criminaliteit. In de categorie 'lichte criminaliteit' vallen feiten met een wettelijke strafdreiging van minder dan 4 jaar (1460 dagen). In de categorie 'middelzware criminaliteit' vallen alle feiten met een strafdreiging van 4 tot 8 jaar (2920 dagen)³. Feiten met een strafdreiging van 8 jaar of meer vallen in de categorie 'zware criminaliteit'.

Wanneer uit de feitinformatie in de OBJD niet duidelijk blijkt welke strafdreiging van toepassing is, wordt de laagste strafdreiging gekozen.

Op het overtreden van artikel 2 lid 1 sub b van de Opiumwet bijvoorbeeld, staat hoogstens 6 maanden hechtenis. Wanneer er echter sprake is van opzet, is de maximale strafdreiging 8 jaar. In de OBJD wordt niet altijd geregistreerd of er sprake was van opzet. In die gevallen wordt dus de laagste strafdreiging gekozen.

Tabel 1: Relatief lichte criminaliteit (strafdreiging in dagen minder dan 4 jaar)

Wet	Artikel	Strafdreiging	Type delict	Omschrijving
OW	2/1	180	drugs	harddrugs - bezit/handel/smokkel
OW	3/1	30	drugs	softdrugs - bezit/handel
SR	138/1	180	agressie	huisvredebreuk
SR	180	365	agressie	wederspanning
SR	184/1	90	overig	niet voldoen aan ambtelijk bevel
SR	239/1	90	zedes	schennis van de eerbaarheid
SR	266/1 + 267/2	120	agressie	eenvoudige belediging onder verzwarende omstandigheden
SR	300/1	730	agressie	eenvoudige mishandeling
SR	350/1	730	agressie	vernietiging/beschadiging
SR	417BIS/1/A	365	vermogen geen geweld	schuldheling
WVW94	6	365	verkeer	dood of zwaar lichamelijk letsel
WVW94	7/1/A	90	verkeer	doorrijden na een ongeval
WVW94	8	90	verkeer	besturen onder invloed
WVW94	163/2	1095	verkeer	ademanalyse
WVW94	164/1	90	verkeer	onder zich houden rijbewijs door ambtenaar OM
WWM	13/1	90	overig	verbod wapens categorie I
WWM	26/1	90	overig	verbod voorhanden hebben wapens of munitie categorieën II en III

³ Ook feiten met een strafdreiging van minder dan 4 jaar, maar waarvoor een bevel tot voorlopige hechtenis kan worden gegeven vallen in deze categorie. Artikel 67 van het Wetboek van Strafvordering geeft een overzicht van de desbetreffende feiten.

Tabel 2: Middelzware criminaliteit (strafdreiging in dagen 4 tot 8 jaar)*

Wet	Artikel	Strafdreiging	Type delict	Omschrijving
OW	3/B + 11/2	730	drugs	softdrugs - handel/bezit/ vervaardigen (met opzet)
SR	140/1	2190	drugs	deelneming aan misdadige organisatie
SR	141/1	1640	agressie	gezamenlijke openlijke geweldpleging
SR	141/1+ 141/2/1	2190	agressie	gez. openlijke geweldpl. met lichamelijk letsel of vernieling
SR	225	2190	vermogen geen geweld	valsheid in geschrifte
SR	231/2	1460	vermogen geen geweld	valse reispas
SR	247/1	2190	zeden	ontucht met bewusteloze, geestelijk gestoorde of kind
SR	285/1	730	agressie	bedreiging met misdrijf
SR	300/1 + 2	1460	agressie	eenvoudige mishandeling met zwaar lichamenlijk letsel
SR	310	1460	vermogen geen geweld	eenvoudige diefstal
SR	310 + 321	1460	vermogen geen geweld	eenvoudige diefstal/verduistering
SR	311/1/4	2190	vermogen geen geweld	diefstal in vereniging
SR	311/1/4 + 5	2190	vermogen geen geweld	diefstal in vereniging met braak
SR	311/1/5	2190	vermogen geen geweld	diefstal met braak
SR	321	1095	vermogen geen geweld	verduistering
SR	321 + 322	1460	vermogen geen geweld	verduistering in functie gepleegd
SR	326	1095	vermogen geen geweld	oplichting
SR	416/1/A	1460	overig	begunstiging

* Delicten met een lagere strafdreiging maar waarvoor wel voorlopige hechtenis kan worden opgelegd, vallen ook in de categorie 'middelzware criminaliteit'.

Tabel 3: Zware criminaliteit (strafdreiging in dagen van 8 jaar of meer)

Wet	Artikel	Strafdreiging	Type delict	Omschrijving
SR	317/1	3285	vermogen met geweld	afpersing
SR	312/1	3285	vermogen met geweld	diefstal met geweld
SR	312/2/2	4380	vermogen met geweld	diefstal met geweld in vereniging
SR	312/2/2+ 317/1	4380	vermogen met geweld	diefstal met geweld/afpersing
SR	287	5475	agressie	doodslag
SR	246	2920	zeden	feitelijke aanranding der eerbaarheid
SR	244	4380	zeden	gemeenschap met persoon beneden 12 jaar
SR	245/1	2920	zeden	gemeenschap met persoon tussen 12 en 16 jaar
SR	141/1+ 141/2/2	3285	agressie	gezam. openlijke geweldpleging met zwaar lichamelijk letsel
SR	289	7300	agressie	moord
SR	209	3285	vermogen geen geweld	opzettelijk uitgeven van vals geld
SR	242	4380	zeden	verkrachting
SR	157/1	4380	agressie	veroorzaking van brand etc. met gevaar voor goederen
SR	157/1 + 157/2	5475	agressie	veroorzaking van brand etc. met levensgevaar
SR	282/1	2920	agressie	vrijheidsberoving
SR	302/1	2920	agressie	zware mishandeling